

Omfattar den standardavgift som enligt direktiv 85/73/EEG⁽¹⁾ av den 29 januari 1985 jämförd med rådets beslut 88/408/EEG⁽²⁾ av den 15 juni 1988 skall tas ut för kontroller av färskt kött som är avsett för den inhemska marknaden enligt rådets direktiv 64/433/EEG⁽³⁾ i dess lydelse enligt direktiv 89/662/EEG⁽⁴⁾ av den 11 december 1989, som är tillämpligt enligt rådets direktiv 88/409/EEG⁽⁵⁾ av den 15 juni 1988, även kostnader för en bakteriologisk undersökning som är nödvändig i ett enskilt fall?

(1) EGT L 32, 1985, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 18, s. 104.

(2) EGT L 194, 1988, s. 24.

(3) EGT B 121, 1964, s. 2012; svensk specialutgåva, område 3, volym 1, s. 89.

(4) EGT L 395, 1989, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 31, s. 216.

(5) EGT L 194, 1988, s. 28; svensk specialutgåva, område 3, volym 27, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 27 april 2000 i målet mellan Davidoff & Cie. SA och Zino Davidoff SA, å ena sidan, och GOFKID Ltd, å andra sidan

(Mål C-292/00)

(2000/C 302/30)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 27 april 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 31 juli 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Davidoff & Cie. SA och Zino Davidoff SA, å ena sidan, och GOFKID Ltd, å andra sidan, beträffande följande frågor:

1. Skall bestämmelserna i artikel 4.4 a och artikel 5.2 i rådets första direktiv nr 89/104/EEG av den 21 december 1988⁽¹⁾ om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar tolkas (i förekommande fall tillämpas) så, att medlemsstaterna därigenom ges rätt att föreskriva ett mer omfattande skydd för kända varumärken även i sådana fall där ett yngre varumärke används eller skall användas för varor eller tjänster som är identiska med eller liknar dem som det äldre varumärket är registrerat för?
2. Regleras tillåtligheten av ett mer omfattande skydd för kända varumärken i nationell rätt uttömmande genom de grunder som anges i artiklarna 4.4 a och 5.2 i varumärkesdirektivet (utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé), eller kan kompletterande nationella bestämmelser om skydd för kända varumärken mot yngre tecken tillåtas när de yngre tecknen används eller skall användas för identiska eller liknande varor eller tjänster?

(1) EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte suprema di Cassazione (sezione terza civile) av den 18 april 2000 i målet mellan Prefetto provincia di Cuneo och Silvano Carbone, ensam ställföreträdare för bolaget Expo Casa Manta Srl

(Mål C-296/00)

(2000/C 302/31)

Corte suprema di cassazione (sezione terza civile) begär genom beslut av den 18 april 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 1 augusti 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Prefetto provincia di Cuneo och Silvano Carbone, ensam ställföreträdare för bolaget Expo Casa Manta Srl beträffande följande fråga:

Ingår en nationell bestämmelse enligt vilken trådlösa (cordless) telefonapparater med ursprung i tredje land måste vara typgodkända endast i tillämpningsområdet för förordningarna nr 519/94⁽¹⁾ och nr 3285/94⁽²⁾ om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder endast vad avser saluföring eller även vad avser import?

(1) EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.

(2) EGT L 349, 31.12.1994, s. 53.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale amministrativo regionale per il Lazio av den den 31 maj och den 6 juli 2000 i målet mellan M. Balestreri och L. Maura och Regione Lombardia

(Mål C-303/00)

(2000/C 302/32)

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio begär genom beslut av den den 31 maj och den 6 juli 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 8 augusti 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan M. Balestreri och L. Maura och Regione Lombardia beträffande följande frågor:

1. Är det enligt bestämmelserna i artiklarna 1, 4, 5 och 7 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992⁽¹⁾ och i artiklarna 3 och 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993⁽²⁾ tillåtet att göra undantag från fristerna för tilldelning av kvoter och således för betalning av kompensation och